

til spredning eller fordeling i det pågældende område.

Ændringsforslaget stilles på baggrund af resultatet af de politiske drøftelser om justering af grundlaget for hybridnettet, der blev afsluttet den 27. marts 1987, jf. forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Fællesantenneanlægs modtagning fra kommunikations satellitter m.v.), fremsat den 29. april 1987 (L 233). Der er i denne forbindelse enighed om, at man vil følge udviklingen med hensyn til programudbudet i kabelanlæg, men at der ikke på nuværende tidspunkt er behov for etablering af et særligt kabelnavn til varetagelse af opgaver på dette område.

Til nr. 3

Med ændringsforslaget tilsigtes det at forhindre, at dagbladene får en monopoliserende indflydelse på meningsdannelsen. Loven giver mulighed for et samarbejde mellem dagblade og lokalradioer, og denne mulighed bør kunne udnyttes til tilfredshed både for lokalradioer, lokal-tv-stationer, dagblade og stationernes lyttere og seere.

Til nr. 4

Det forekommer flertallet urimeligt, at politiske partier ikke skal have samme mulighed som andre organisationer for at købe sendetid. Med hensyn til religiøse bevægelser har svar fra ministeren på spørgsmål fra udvalget under udvalgsbehandlingen vist, at det er umuligt at komme med en klar definition af begrebet.

Til nr. 5

Ændringsforslaget har til formål at sikre den størst mulige grad af frihed for lokal-tv- og nærradiostationerne. Mindretallet har til stadighed ment, at det er urimeligt, at der ikke i den permanente nærradio- og lokal-tv-ordning sikres stationerne et rimeligt finansieringsgrundlag.

Til nr. 6

Ændringsforslaget svarer til det forslag om offentlig finansiering af lokalradio- og fjernsynsvirksomhed, som er fremsat i form af forslag til folketingsbeslutning om offentlige

tilskud til lokal radio- og fjernsynsvirksomhed (B 18) [af Ingerlise Koefoed (SF) og Helge Mortensen (S) m.fl.].

For at give de nye lokale medier rimelige økonomiske vilkår foreslås en offentlig støtteordning baseret på en rimelig grad af selvfinansiering.

Forudsætningen for at opnå offentlig støtte er, at stationen selv tilvejebringer $\frac{1}{3}$ af driftsudgifterne. Det kan ske gennem salg af sendetid til informationsudsendelser, gennem tilskud fra støtteforening, ved bankospil eller lignende.

Såfremt denne forudsætning er opfyldt, kan stationen opnå en støtte, der i princippet modsvarer de resterende $\frac{2}{3}$ af driftsudgifterne. Stat og kommune deler omkostningerne ved tilskuddet ligeligt.

Hvis en lokal station sender i flere kommuners område, skal kommunerne dele tilskudsudgiften.

I stk. 2 og 3 er angivet betingelserne for tilskuddet for henholdsvis lokal radio- og fjernsynsvirksomhed samt begrænsningerne for dette. Der ydes kun tilskud op til et bestemt beløb pr. sendetime og kun inden for et bestemt antal sendetimer årligt.

De årlige udgifter for staten anslås til ca. 100–125 mill. kr. Denne beregning er foretaget under den forudsætning, at der til at begynde med findes ca. 100–125 lokalradiostationer og 20–25 lokal-tv-stationer.

Naturligvis er dette kun et skøn. Flere stationer kan tænkes at søge om tilskud, men ikke alle kan opnå det fulde tilskudsbeløb, hvorfor skønnet forudsættes rimeligt.

Med denne offentlige tilskudsordning sikres, at økonomiske årsager ikke begrænser den udvidelse af nærdemokratiet, som de nye mediemuligheder er udtryk for, samt at reklamefinansiering kan undgås, hvilket styrker stationernes uafhængighed.

Til nr. 7

Eventuelle overtrædelser af retningslinjer fastsat i henhold til den af mindretallet foreslåede affattelse af § 15 a, stk. 5, bør også kunne sanktioneres med bøde.

Til nr. 8

Den forsøgmæssige lokale fjernsynsvirksomhed, der er iværksat i medfør af § 1, stk.